

พระราชบัญญัติ

ยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๒

ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๖ ให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการปล่อยตัวบุคคลที่ถูกควบคุมตัวโดยอาศัยอำนาจตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ บุคคลซึ่งถูกปล่อยตัวไปโดยมีประกันหรือหลักทรัพย์ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้ประกันหรือหลักทรัพย์นั้นสิ้นสุดลง และให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการคืนประกันโดยมิชักช้า

มาตรา ๖ ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๔ ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญาให้ดำเนินคดีแก่บุคคลดังกล่าวต่อไปตามกฎหมาย สำหรับระยะเวลาควบคุมตัวไว้เพื่อทำการสอบสวนต่อไป ให้นับวันที่ถูกควบคุมตัวไว้ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นระยะเวลาควบคุมตัวไว้เพื่อทำการสอบสวน

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย แต่ในกรณีที่การร้องทุกข์หรือการกล่าวโทษขึ้นหลังจากที่ได้เริ่มควบคุมตัวบุคคลดังกล่าวไว้แล้วให้นับระยะเวลาควบคุมตัวไว้เพื่อทำการสอบสวนต่อไปตั้งแต่วันที่บุคคลนั้นมาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเพื่อทำการสอบสวน

ในกรณีที่ความจำเป็นที่จะต้องควบคุมผู้ต้องหาไว้เพื่อทำการสอบสวนต่อไป และกรณีไม่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนที่จะควบคุมไว้ได้ แต่ยังคงอยู่ในอำนาจที่ศาลจะสั่งขังได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจควบคุมผู้ต้องหาไว้และให้ดำเนินการขอหมายขังผู้ต้องหาภายในสองวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจาก คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้กำหนดให้ถือว่าบุคคลที่มีพฤติกรรมบางอย่างเป็นบุคคลซึ่งเบียดเบียนต่อสังคม และให้อำนาจแก่พนักงานฝ่ายปกครอง และเจ้าหน้าที่ตำรวจทำการ สอบสวนและควบคุมตัวไว้สอบสวนในสถานกักกันได้ไม่เกินสามสิบวัน กรณีดังกล่าว มาทำให้บุคคลที่ถูกควบคุมตัวต้องขาดอิสระภาพ ไม่สามารถประกอบอาชีพตาม ปกติได้ขาดรายได้เลี้ยงครอบครัว หัก ๆ ที่บุคคลนั้นอาจไม่เคยกระทำความผิดมา ก่อนเลย หรืออาจเป็นเพราะถูกกลั่นแกล้งจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ ตำรวจบางกรณีการกระทำบางอย่างไม่เข้าลักษณะที่จะถือว่าเป็นบุคคลซึ่งเบียดเบียนต่อสังคมตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ (๑) - (๕) แห่งคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครอง แผ่นดิน ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ แต่พนักงานฝ่าย ปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจก็หาวิธีการต่างๆ ที่จะทำให้การกระทำดังกล่าวเข้าข่าย การกระทำที่เบียดเบียนต่อสังคมให้ได้ กรณีดังกล่าวมาแล้วนั้นเป็นการให้อำนาจแก่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจมากเกินไป ทำให้พนักงานฝ่ายปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนอาศัยอำนาจที่มียุ่เช่นแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้ โดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเป็นภัยอันตรายอย่างใหญ่หลวงต่อสังคมและต่อการ ปกครองระบอบประชาธิปไตย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้